

Малена Ашри

Приказни...
притчи 2

МОНТ

Copyright © 2012 Малена Ашри

Всички права са запазени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана под каквато и да е форма и по какъвто и да е начин, включително електронен или механичен, чрез фотокопиране, запис или магнитен носител, без официалното писмено разрешение на автора.

Приказни... притчи

Редактор: Росица Койчева

Корица: МОНТ ООД

Компютърен дизайн: МОНТ ООД

© Издателство „МОНТ“

ISBN 978-619-169-007-7

Това е откъс от книгата.

**Цялата книга може да
намерите в Библио.бг**

www.biblio.bg

СЪДЪРЖАНИЕ

Слънце и Лед	4
Рицарят и дамите	21
Неволите на иглата	36
Диамантеният пръстен	46
Гняв и Леност	60
Червената райска птица	78
Дар от боговете	90
Пътят на свещичката	101
Знакът на пеперудите	113
Капка по капка	129

A decorative illustration of a butterfly with its wings spread, positioned behind the title. The butterfly is rendered in a light, sketchy style, with its body and antennae visible. The wings have a subtle pattern. Above the butterfly's head, there is a stylized, calligraphic symbol that resembles a heart or a pair of wings, with the letters 'P' and 'M' on either side.

СЛЪНЦЕ И ЛЕД

Някога, в далечно планинско селце, живеело крехко, чувствително момиче. Отдавна никой не помнел истинското ѝ име – наричали я Снежинка заради порцелановото ѝ лице, изящно тяло и очи, които искрели като сняг в нощта.

Снежинка имала нещастieto да се влюби в момче, изоставено от годеницата си. Заедно

изживели своите красиви, но, за жалост, твърде кратки мигове. Приятелят на Снежинка изведнъж престанал да я търси. Обяснил ѝ, че не можел да прежали момичето, което го напуснало, за да се премести в далечния град. Нищо не било в състояние да го трогне, най-малко сълзите на Снежинка, поради което тя го нарекла Ледения Принц.

– Не мога да те обичам, когато сърцето ми принадлежи на друга. Опитвах се, но не ми се удава. Когато тя се връща от града, за да навести родителите си, тайно се срещаме. Не е честно спрямо теб, затова най-добре си намери друг.

Лед сковал душата на Снежин-

ка. Заживяла в самота и спомени. Мъката така я погълнала, че престанала да забелязва света около себе си. Вече не се смеела.

Изминали години. Празни и безнадеждни.

Един пролетен ден неусетно усмивката се върнала на лицето ѝ. Причина за това бил мъжът, с когото случайно се запознала. Той се превърнал в нейния Слънчев Принц, който, малко по малко, разтопил тъгата ѝ. Но, въпреки че се чувствала добре с него, не можела да забрави първата си любов, колкото и усилия да полагала. Не съумявала да му отвърне с достатъчна взаимност и той го усещал. Безсилен да докос-

не душата ѝ, Слънчевия Принц станал избухлив и зъл. Когато повече не можела да търпи грубостта му, Снежинка просто си тръгнала.

Дошла зимата, а с нея и отчаянието. Обсебена от спомена за Ледения Принц, Снежинка не издържала. Разбрала, че не можела да живее без него. В най-мразовитата нощ тръгнала към къщата му, намираща се в далечния край на селото. Вървяла едва-едва, без да обръща внимание на вятъра, безмилостно брулещ лицето ѝ. Когато пристигнала, се свлякла пред оградата на дома му. Прозорецът на стаята му светел, но Снежинка не възнамерявала да проси любов там, където била

нежелана.

– Да се обича насила е невъзможно, сега вече знам това, мой Ледени Принце – прошепнала.

– Заспивам вечния си сън тук, където можеше да бъда щастлива, ако друга не ме беше изпреварила.

Завалял сняг. Падащите снежинки образували покривало, под което момичето не усещало студ, а само разливаща се благотворна топлина. Светът започнал да избледнява... Ала малко преди да изчезне съвсем, късче светлина се прокраднало, пронизвайки премръзналите ѝ клепачи. Неусетно Слънчевия Принц бил дошъл и целувал посинелите ѝ устни в опит да я съживи.

– Прости ми, досега не осъзнавах болката ти – казал той. – Иди при него, ако трябва, но не се разделяй с живота си!

Снежинка стиснала с благодарност топлите му пръсти.

– Няма да отида при него – отвърнала. – Мислите му отдавна не са с мен, затова, макар да съм толкова близо, той не почувства моя зов. Вместо него дойде ти и ме спаси. Ако имам шанса да живея, ще го направя с човека, за когото знача нещо. Бях ледена статуя, прости ми.

Усмехнат, Слънчевия Принц понесъл на ръце своята стоплена принцеса. Хилядите накацали по тях снежинки се завъртели във вихрен пирует, разгонени от зараждащите се пламъци на

любовта.

ПОУКАТА

Несподелените чувства могат да доведат до крайни и прибързани действия.

Ако съдбата е благосклонна, ще изпрати някого да ни подаде ръка, ако ли не, сме загубени.

Нямаме място там, където не ни ценят.

Няма смисъл да живеем с болезненото минало, особено ако настоящето предлага по-добри възможности.

~ МЪДРИТЕ СА КАЗАЛИ ~

Любовта кара времето да
минава, а времето кара
любовта да минава.

френска поговорка

Който не те е обикнал
миналата година, няма да
те обикне и през тази.

арабска поговорка

Най-достойните за любов са
най-нещастни в любовта.

Етиен Рей

Онези, които обичат най-

много, ги ценят най-малко.

руска поговорка

*Не се захласвай по спомени
за минала любов!*

Венцеслав Константинов

*Щастие то е избор, който
понякога изисква усилие.*

Анон

*Любовта е единственото
разумно и задоволително
обяснение на смисъла на
човешкото съществуване.*

Ерик Фром

*Никое въже не може да стегне
толкова здраво и толкова
бързо, както любовта може
да го направи само с една
тънка нишка.*

Робърт Бъртън

*Любовта е дете на
въображението и баща на
разочарованието.*

Мигел де Сервантес

*Любовта е вълшебния ключ,
който отваря вратата на
щастиеето.*

Оливер Уендел Холмс

*Жената помни лицето на
любимия мъж както моряка
познава откритото море.*

Оноре дьо Балзак

*Когато обичаме някого,
всичките ни спотаени мечти
започват да се възраждат.*

Елизабет Боуен

*Любовта, която си изгубил
е единствената, която пазии.*

Елберт Хъбарт

*Единствената истинска любов
е любовта от пръв поглед;
вторият я разсейва.*

Израел Зангил

**Библио.бг - платформа за
електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

